

61. Jaké následování Boží vůle je pravé?

Zdravím Roberte,

Tisíceré díky za čas, který jste si pro mne našel a poslal mi již dva, tak obsáhlé emaily.

Ani nevíte, jak se mi tlačí slzy do očí, když se setkávám skrze email s člověkem, který upřímně jako vy horlí za Boží pravdy.. Je to v dnešní době převzácné.

Přesto Vás Roberte upřímně prosím a nevysvětľujte si to nijak zle, zamyslete se nad významem slova PŘESNÉ následování. Opravdu si myslíte, že by se nehodilo spíše PRAVÉ následování?

Slovo PŘESNÉ v mém chápání božích pravd značí jednak něco, co se dá vymezit, co se dá přesně pochopit i přesně naučit. Ale hlavně je to pojem naprosto jednoznačný a definitivní. Toto slovo nedává žádný prostor k tomu, aby se člověk ve své víře vyvíjel a v poznání pravd zdokonaloval - Musí být ve svém jednání 100% (přesný) a to je, jak mi dáte jistě zapravdu velmi těžké ba až nemožné. Člověk, který se poprvé seznámí s božími pravdami není schopen je začít hned naplňovat protože, velká část z nich jde proti lidské přirozenosti (nesobeckost, odpouštění těm, co nám ublížili) a tak náhlá změna charakteru jedince je prakticky vyloučená. Proto si myslím, že slovo PRAVÉ lépe vystihuje podstatu věci – zahrnuje totiž v sobě možnost cesty a vývoje na cestě k bohu. Vždyť kolikrát nerozeznáme originál obrazu od přesné kopie a přesto pravý a cenný je jen originál a ne přesná kopie.

Vždyť i Vy nemáte přesného otce a matku, ale pravého otce a matku a nikdy jste nepochyboval, že jsou Vašimi rodiči, a oni stejně tak nepochybovali, že nejste jejich synem.

Proto Vás upřímně prosím zaměňte slovo PŘESNÉ následování za PRAVÉ následování novozákonních písem. Tak jako se nedá označit PRAVÁ Boží láska za PŘESNOU boží lásku.

A přesnou Boží láskou se neřídíte ve svém životě ani Vy. Nebo ano? Vaše poznání Vás ovlivnilo tak, že v každé životní situaci, která nastane, víte, jak se přesně zachováte? I v případě, půjde-li Vám o holý život? Věříte tedy, že položíte svůj život za PŘESNÉ následování svaté Boží vůle, jak to udělal Ježíš Kristus za nás a zemřete třeba mučednickou smrtí jako většina apoštolů? A jestliže jen víra nestačí, jste ochoten to učinit?

Nebo žijete v naprosté chudobě, kterou jste si dobrovolně zvolil tak jak radí Ježíš?

Ještě k tomu křtu... Kdysi mě rodiče ve své víře nechali jako malé dítě pokřtít v kostele. Pravidelně vroucně sem se modlíval k Ježíši Kristu, čím jsem měl větší strach tím byla modlitba vroucnější.

Po čase, když už jsem byl ženatý, jsem se setkal s lidmi (kazatelé, adventisté sedmého dne, svědci Jehovovi atd.), kteří ve mne vyvolali touhu poznávat pravdu o Bohu skrze bibli. Bible na mne působila určitým způsobem – ti lidé se mi ji snažili jakoby přetlumočit, co mi říká a co bych měl udělat ve svém životě, abych byl spasen.

Byla to doba, kdy jsem se zaujetím s nimi hledal podstatu Boží pravdy nutnou ke spasení, kterou se nám bible snaží sdělit.

Po určité době však vždy nastal problém.... To co se mi pokoušeli vštěpit tito lidé, jako to nejdůležitější pro spasení, tzn. to co vzešlo z jejich studia bible se lišilo od mých pocitů a mého chápání Božích pravd. A když tedy došlo na to podstatné a to byl křest ponořením, kladl jsem si otázku: „Mohu se nechat pokřtít od lidí s nimiž nejsem v tom nejhlubším nitru sjednocen v chápání božích pravd?“ A tak mi bible pomohla odmítnout křest od těchto lidí a my jsme se rozešli.

Uběhlo již mnoho let a já jsem s vědomím hříšného člověka k bibli přilnul. Boží pravdy v ní obsažené se pro mne staly skrze víru v Ježíše Krista pevným základem pro můj současný život. Dnes už ve svých modlitbách Bohu jen děkuji za jeho nekonečnou lásku a milosrdenství a prosím ho za odpuštění našich lidských slabostí a zároveň ať mě na cestě k Němu nikdy neopustí, ale pevně vede. Uvidím li před sebou na této cestě člověka naplněného Boží láskou, konajícího pravou Boží vůli s vědomím, že je taky jen na cestě a né v cíli a nabídne mi křest ponořením do vody, s radostí ho přijmu.

Přeji Vám jen to dobré P.

Dobrý den P.

Zamyslete se nad následujícími verši:

Marek 16:16 Kdo **uvěří a přijme křest, bude spasen**; kdo však neuvěří, bude odsouzen. (EB)

Skutky apoštolské 2:36 Ať tedy všechen Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem."

37 Když to slyšeli, **byli zasaženi v srdci** a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: "Co máme dělat, bratří?"

38 Petr jim odpověděl: "**Obrat'te se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého.**"

39 Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh."

40 A ještě mnoha jinými slovy je Petr zapřísahal a napomínal: "Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!"

41 Ti, kteří přijali jeho slovo, byli pokřtěni a přidalo se k nim toho dne na tři tisíce lidí. (EB)

Pravým (pravdivým) poznáním Boží vůle z výše uvedených veršů je, že člověk musí nejenom uvěřit, že Ježíš je jeho Pánem a Mesiášem (**víra**), ale i **učinít pokání, vzývat Jeho jméno (vyznat Ježíše jako svého Pána) a být pokřtěn (ponořením do vody) na odpuštění (smytí hříchů) (akce)**, aby ho Bůh spasil (**spása**) (zachránil před trestem za jeho hříchy, ospravedlnil ho z jeho hříchů Boží spravedlností, která je v Kristu).

Pravé (pravdivé) následování Boží vůle v těchto verších spočívá v tom, že člověk přesně (podle pravdy) splní (následuje) to, co Bůh vyžaduje od člověka, aby ho mohl spasit.

Opakem pravého (pravdivého) poznání je **poznání, které není pravé (není pravdivé) (ať již pro nedostatek porozumění pravdy nebo proto, že člověk nechce přijmout pravdu)**. Příkladem lidí bez pravého (pravdivého) poznání v Písmu jsou Židé:

Římanům 10:1 Bratři, touha mého srdce a modlitba k Bohu za Izrael je, aby byli spaseni.

2 Neboť jim vydávám svědectví, že mají horlivost pro Boha, ale ne podle [pravého] poznání.

3 Nepoddali se totiž **Boží spravedlnosti**, protože Boží spravedlnost neznají a **snaží se ustanovit svou vlastní spravedlnost.**

4 Vždyť cílem Zákona [je] Kristus, k ospravedlnění každého věřícího.

5 Neboť Mojžíš píše o spravedlnosti, která [je] ze Zákona, [toto]: "Člověk, který dělá tyto věci, bude jimi živ."

6 Spravedlnost z víry však mluví takto: "Neříkej ve svém srdci: „Kdo vystoupí do nebe?“ - to jest přivést Krista dolů -

7 anebo: „Kdo sestoupí do propasti?“ - to jest vyvést Krista z mrtvých."

8 Co tedy říká? "Blízko tebe je slovo; ve tvých ústech a ve tvém srdci." - to jest to slovo víry, které kážeme:

9 **Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve svém srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen.**

10 Srdcem se totiž věří ke spravedlnosti a ústy se vyznává ke spasení.

11 Vždyť Písmo říká: "Žádný, kdo v něho věří, nebude zahanben."

12 Není totiž rozdíl mezi Židem a Řekem, neboť tentýž Pán všech [je] bohatý ke všem, kdo ho vzývají.

13 Neboť "každý, kdo by vzýval jméno Pána, bude spasen."

14 Jak ale budou vzývat [Toho], v něhož neuvěřili? A jak uvěří [v Toho], o němž neslyšeli? A jak uslyší bez kazatele?

15 A jak budou kázat, jestliže nebyli posláni? Jak je napsáno: "Jak krásné jsou nohy těch, kdo zvěstují pokoj, těch, kdo zvěstují dobré věci."

16 Ale ne všichni **uposlechli evangelium**. Vždyť Izaiáš říká: "Pane, kdo uvěřil našemu kázání?"

17 Víra [je] tedy ze slyšení a slyšení skrze slovo Boží.

18 Ptám se ale: Cožpak neslyšeli? Naopak: "Jejich hlas se roznesl po celé zemi a jejich slova do konců světa."

19 Ptám se ale: **Cožpak Izrael neporozuměl?** Mojžíš jako první říká: "Vzbudím ve vás žárlivost kvůli [těm, kdo] nejsou národ; kvůli nerozumnému národu vás popudím k hněvu."

20 Izaiáš se odvažuje říci: "Dal jsem se najít těm, kteří mě nehledali; nechal jsem se poznat těm, kteří se po mně neptali."

21 O Izraeli však říká: "Celý den jsem rozprostíral ruce k lidu neposlušnému a odmouvavému." (NBK)

Opakem pravého (pravdivého) následování Boží vůle ve verších, které jsem uvedl na začátku, je následování, které není pravé (pravdivé, podle pravdy) (ať již pro **nedostatek porozumění pravdy nebo proto, že člověk nechce přijmout pravdu**). Následování, které není pravé (pravdivé, podle pravdy) spočívá v tom, že člověk přesně (podle pravdy) nesplní (nenásleduje) to, co Bůh vyžaduje od člověka, aby ho Bůh mohl spasit.

Saul s Tarsu patřil mezi ty Židy, kteří neměli pravé (pravdivé) poznání Boží vůle ohledně spásy a kteří přesně (podle pravdy) nenásledovali Boží vůli pro nedostatek porozumění pravdě. Byl vzdělán ve Starozákonních Písmech. Znal Boží zaslíbení i proroctví proroků o příchodu Spasitele. Slyšel o Ježíši Kristu i o Jeho učení. Věděl o Jeho následovnících, křesťanech. Kvůli neporozumění pravdě o Boží spáse se domníval, že musí bojovat proti jménu Ježíše Nazaretského a Jeho následovníky pronásledovat jako rouhače.

Skutky apoštolské 23:1 Pavel tedy upřeně pohlédl na veleradu a řekl: "Bratři, já až do tohoto dne žiji před Bohem s naprosto čistým svědomím." (NBK)

Skutky apoštolské 26:4 Můj život od mládí znají všichni Židé; vědí, jak jsem od počátku žil mezi svým lidem, a to i v Jeruzalémě.

5 Znají mě už od dřívějška, a kdyby chtěli, mohou dosvědčit, že jsem žil podle nejpřísnějšího směru našeho náboženství jako farizeus.

6 Nyní stojím před soudem, protože trvám na zaslíbení, které dal Bůh našim otcům.

7 Dvanáct kmenů našeho národa doufá, že tohoto zaslíbení dosáhne, a slouží horlivě Bohu dnem i nocí. Pro tuto naději jsem, králi, obžalován od Židů.

8 Což se vám zdá neuvěřitelné, že Bůh křísí mrtvé?

9 Také já jsem se ovšem domníval, že musím všemožně bojovat proti jménu Ježíše Nazaretského.

10 A to jsem v Jeruzalémě vskutku dělal. Když jsem k tomu dostal od velekněží plnou moc, dal jsem mnoho věřících uvěznit, a když měli být usmrceni, schvaloval jsem to.

11 Po všech synagógách jsem je často dával trestat a nutil je, aby se rouhali. Jako smyslů zbavený jsem se chystal pronásledovat je i v cizích městech.

12 A tak jsem se vypravil s plnou mocí a pověřením velekněží do Damašku.

13 Když jsem byl na cestě, králi, spatřil jsem o poledni světlo z nebe, jasnější než slunce. Jeho záře obklopila mne i ty, kdo šli se mnou.

14 Všichni jsme padli na zem a já jsem uslyšel hlas, který ke mně mluvil hebrejsky: 'Saule, Saule, proč mě pronásleduješ? Marně se vzpínáš proti bodecům.'

15 Já jsem se zeptal: 'Kdo jsi, Pane?' A Pán řekl: 'Já jsem Ježíš, kterého ty pronásleduješ. (EB)

Jakmile ale Saul s Tarsu nabyl pravé (pravdivé) poznání Boží vůle ohledně spásy (že člověk musí uvěřit, že Ježíš je Pán a Mesiáš, tedy Spasitel, učinit pokání ze svých hříchů, vyznat Ježíše jako svého Pána a být pokřtěn ponořením do vody na odpuštění svých hříchů), zachoval si čisté svědomí před Bohem, uposlechnutím evangelia, tj. přesným (podle pravdy) splněním (následováním) toho, co Bůh vyžaduje od člověka, aby ho mohl spasit.

Množství pravého (pravdivého) poznání, které člověk potřebuje mít, aby poznal, co vyžaduje Bůh od každého člověka, aby ho mohl spasit, je minimální (víra, pokání, vyznání, křest). Lze se rozumně domnívat, že to je veškeré poznání pravdy, které měl žalářník ve Filipech. Samotné poznání pravdy, co udělat, aby Bůh člověka spasil však nestačí. Je nezbytné podle této pravdy jednat přesným splněním těchto Bohem stanovených požadavků, aby Bůh člověka spasil. A to je to, co udělal i žalářník ve Filipech:

Skutky apoštolské 16:29 Požádal tedy o světlo, vběhl dovnitř a rozechvřen padl před Pavlem a Silou.

30 Potom je vyvedl ven a řekl: "Páni, co mám dělat, abych byl spasen?"

31 Oni řekli: "Věř v Pána Ježíše Krista a budeš spasen ty i tvůj dům."

32 A mluvili Pánovo slovo jemu i všem, kdo byli v jeho domě.

33 [On] je tedy v tu noční hodinu vzal a omyl [jim] rány. Potom byl ihned pokřtěn on i všichni jeho [domáci].

34 A když je přivedl do svého domu, prostřel stůl a radoval se, že s celou rodinou uvěřil Bohu. (NBK)

Jakmile jako křesťan nabyt další pravé (pravdivé) poznání Boží vůle – jaké požadavky klade svatý Bůh na svatý život svých následovníků, tak bylo jeho povinností jednat podle této pravdy přesným plněním toho, co vyžaduje Bůh od křesťana, aby mu neodňal dar spásy. Jelikož člověk není dokonalý, bude se dopouštět hříchů i poté, co se stal křesťanem. Proto, aby mu Bůh odpustil tyto další hříchy, musí činit pokání (nemůže žít v hříchu, hřešit kdykoliv se mu to hodí):

1 Janův 1:9 Vyznáváme-li však své hříchy, [Bůh] je věrný a spravedlivý, aby nám odpustil hříchy a očistil nás od veškeré nepravosti. (NBK)

Přesné následování Boží vůle neznamena, že člověk je jako Bůh, který zná odpověď na každou otázku a vždy udělá správné rozhodnutí. Přesné následování Boží vůle jednoduše znamená jednání podle pravdy, kterou nám Bůh zjevil v Písmu v té míře, v jaké jsme pravdu schopni v daném okamžiku poznat (neboť ně každý z lidí má pět talentů – Matouš 25:14 a násl.) s jednou výjimkou, kterou představují zcela jednoznačné projevy Boží vůle, kterým je schopen porozumět každý, kdo hledá pravdu a chce ji přijmout. To je i případ toho, co Bůh vyžaduje od každého člověka, aby ho spasil (víra, pokání, vyznání a křest.)

Přesné následování Boží vůle neznamena, že v Písmu je popsána každá životní situace s konkrétní Boží vůlí, jak tuto situaci řešit. Některé životní situace tam nicméně popsány jsou včetně Boží vůle, jak je řešit. Např. situace hříšníka, který je oddělen svými hříchy od Boha, což je situace většiny lidí, jakož i konkrétní Boží vůle, jak tuto konkrétní situaci řešit – víra, pokání, vyznání, křest. Jindy jsou v Písmu obecná přikázání Boží, která připouštějí různá řešení. Např. Miluj bližního svého, jako sám sebe. (Matouš 22:39). Bližního lze milovat (řecky agapao - usilovat o jeho dobro) dobrou radou, povzbuzením, materiální nebo jinou pomocí. Ještě jindy jsou v Písmu pouze příklady apoštolů, které nám ukazují, jaká je Boží vůle v určitých otázkách. Např. že Pánovou večeří mají křesťané přijímat první den v týdnu (v neděli) – Skutky 20:7.

Pokud máte pravé (pravdivé) poznání Boží vůle, že Bůh spasí pouze toho, kdo uvěří, že Ježíš je Pán a Mesiáš, tedy Spasitel, učiní pokání ze svých hříchů, vyzná Ježíše jako svého Pána, je pokřtěn ponořením do vody na odpuštění svých hříchů, co Vám brání v pravém (pravdivém) následování Boží vůle spočívajícím v tom, že přesně (podle pravdy) splníte (následujete) to, co Bůh vyžaduje od každého člověka, aby ho mohl spasit?

Skutky apoštolské 22:16 Nuže neváhej! Vstaň, vzývej jeho jméno a dej se pokřtít, abys byl obmyt ze svých hříchů.' (EB)

1 Timoteovi 1:5 Vždyť cílem přikázání je láska z čistého srdce, dobrého svědomí a nepředstírané víry, (NBK)

Pokud jste ochoten uposlechnout evangelium, rád Vám budu nápomocen, včetně pomoci se křtem.

v Kristu

Robert Hodanko

19.03.2011

revize 20.03.2011